

פעולה לזכר עמיחי ונינו הי"ד - שבט הראה

נושא הפעולה:

ההזדמנות שבקושי

מטרת הפעולה:

שהחניכים יבינו שכאשר הדרך קשה נוצרת לנו הזדמנות להיות הכי מקצוענים שיש בתוך הקושי. ודווקא כשקשה זה הזדמנות להוציא מעצמינו כוחות ולגדול וכך נחוה גם סיפוק לאחר הקושי.

סדר הפעולה:

עושים סבב-

תוך כדי הסבב כולם מחזיקים את הידיים לצדדים בגובה הכתפיים/סקוואוט על הקיר והמטרה להשאר האחרון. כל חניך עונה על חווית הצלחה שחוה ולמה אותה הצלחה סיפקה אותו.

* נשים לב שכל החניכים ידברו על הקושי שהיה בדרך ותחושת סיפוק שהגיעו למטרה.

נבין שהקושי הוא חלק הכרחי בהצלחה

שולחים את כל החניכים לריצה מסביב משהו ואז שואלים, מה העניין של הריצה? בסופו של דבר הגעתם לאותו המקום. בשביל מה להתאמץ? מתקילים אותם בשאלות עד שמגיעים לנקודה שעצם הקושי של הריצה הוא זה שבונה בנו את השריר. איך וודעים שתרגיל בספורט מפתח את השריר? ברגע שהשריר שורף. העניין הוא לא המקום שאליו מגיעים בסוף. אלא עצם המאמץ הוא זה שמפתח אותנו והופך אותנו לגדולים יותר.

להקריא קטע של עמיחי:

"צריך כל הזמן להבין שאנחנו בעבודה. אין מקום שבו מגיעים לסיפוק. יש חיים של שאיפה לשלמות. וחייבים להבין שאותה דרך שהיא קשה, ומובילה לפסגה שמולידה פסגה חדשה שאליה מגיעים בירידות אותה הדרך היא המטרה. אז נמשיך לשאוף ולרצות בשמחה גדולה כי זה מה שה' רוצה ולא נישבר ולא נוותר. יש לנו משימה שהיא רק לנו.

ולא נתבלבל בניווט ונעלה על שבילים לא לנו. כי לא נגיע לפסגת האמת. נגיע לשביל של אחרים. שמהם אנחנו לומדים ומזרימים חיים. נחייה תהליכים ב"אתנהלה לאיטי" ולא נחייה תוצאות."

הדרך היא המטרה.

סיכום הפעולה:

עמיחי תמיד שאף לחיים של מקצוענות ולהתפתחות מתמדת. שנזכה בעז"ה להמשיך את אורו של עמיחי, לדעת לאתגר את עצמינו ומתוך הקושי להתפתח.

ולשאוף לחיים של מקצועניות